

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120226622
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120226622.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej J. V., B.. XX.X.XXXX, X. I. X, W., v konaní o zaplatenie 3.000,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, zo dňa 17. februára 2022 č.k. 9Csp/165/2020-193

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 3.000,- eur s úrokmi z omeškania 5% z dlžnej sumy ročne od 18.12.2018 do zaplatenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa XX.X.XXXX.

2. Žalovaný preukazoval oprávnenie na uplatnenie pohľadávky voči žalovanej zmluvou o postúpení zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej sa mal stať právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Súd prvej inštancie preto primárne skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu prihladajúc k sporným okolnostiam aj bez návrhu s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/205/2009. Vo veci súd rozhodoval opätovne po tom, čo jeho skorší zamietavý rozsudok zo dňa 20. mája 2021 č.k. 9Csp/165/2020-133 bol zrušený s tým, že dôvodnosť žaloby je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na rešpektovanie zásad vyplývajúcich z §150 až §154 Civilného sporového poriadku (CSP) a §180 až §188 CSP, berúc na zreteľ, že pokiaľ má súd dôvodné pochybnosti o skutočnostiach nespochybňovaných protistranou, musí poskytnúť strane sporu reálnu procesnú možnosť na obhájenie jej pozície vzhľadom na tie skutkové tvrdenia, ktoré súd sám spochybňuje.

3. Zohľadňujúc procesnú pasivitu žalovanej, ktorá sa v konaní nevyjadrila, súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na zásady vymedzené uznesením Ústavného súdu SR I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.6.2019, podľa ktorého pasivita žalovaného nemôže mať za následok povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek procesný nárok, osobitne ak samotný žalobca zanedbal svoju povinnosť tvrdenia, nemožno potom vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany tieto tvrdenia žalobcu popierať. Súd konštatoval, že skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v nadväznosti na splnenie hmotnoprávných predpokladov postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru ako vyplývali z ustanovení § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

(ZoSÚ), § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách (zákon o bankách), hodnotiac podmienky zosplatnenia spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (OZ).

4. Vychádzal z nespornej skutočnosti, že pohľadávka uplatnená v konaní patrila ako pôvodnému veriteľovi Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, ktorý mal postavenie banky, a súčasne, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX Z. XX.X.XXXX, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanej peňažná suma 5.000 eur (ďalej aj len „Zmluva“) mala vzhľadom na postavenie zmluvných strán povahu zmluvy spotrebiteľskej, na ktorú sa vzťahovali ustanovenia §52 OZ a nasl., ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zo Zmluvy súd zistil, že žalovaná mala úver vrátiť s úrokmi 20,9% ročne v celkovej výške 10.906,61 eur, ktorý záväzok mala uhrádzať v 108-ich splátkach v hodnote mesačnej splátky 101 eur so splatnosťou poslednej splátky 20.6.2024, pričom na splnenie dlhu poukázala len sumu 1.664,64 eur. Listom zo dňa 5.10.2017 veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanú vyzval na úhradu omeškaných splátok dlhu a upozornil ju na možnosť zosplatnenia dlhu z úveru. Listinou zo dňa 23.11.2017 „Oznámenie o okamžitej splatnosti“ bol vyhlásený úver za predčasný splatný k 23.11.2017. Súd konštatoval, že vzhľadom na postavenie pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľni a.s. ako banky, platné postúpenie pohľadávky na žalobcu vyžadovalo v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj podľa §17 ZoSÚ, aby postupovaná pohľadávka bola splatná, a aby bol dlžník v omeškaní s úhradou dlhu viac ako 90 dní napriek predchádzajúcej výzve banky na jeho zaplatenie. Súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho SR 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018, podľa záverov ktorého nedodržanie zákonných ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách má za následok neplatnosť postúpenia. Nakoľko pohľadávka žalobcu vyplývala zo spotrebiteľského úveru, súd posudzoval zákonnosť „zosplatnenia“ úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ uvádzajúc, že veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. upozornila žalovanú na omeškaniá s plnením dlhu i možnosť jeho zosplatnenia, čím považoval za splnenú povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 OZ výzvou zo dňa 5.10.2017, ktorá bola odoslaná žalovanej 11.10.2017. Súd tiež konštatoval, že pôvodný veriteľ listinou zo dňa 12.9.2018, ktorá zásielka bola vrátená z adresy žalovanej ako nedoručená, vyzval žalovanú na zaplatenie už zosplatnenej pohľadávky, s upozornením, že inak pristúpi k postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ako nepreukázaný však súd hodnotil samotný úkon zosplatnenia dlhu, teda nepovažoval za zistené, aby pred postúpením pohľadávky bola táto splatná (riadna splatnosť záväzku pripadala až na 20.6.2024), pretože žalobca nedisponoval žiadnym listinným dokladom o doručení zosplatnenia úveru žalovanej listinou zo dňa 23.11.2017. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že neexistujú dôkazy ani len o odoslaní takej listiny žalovanej, pričom žalobca bol riadne vyzvaný na preukázanie splnenia zákonných povinností pri postúpení pohľadávky po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu uznesením zo dňa 7.1.2022 a žiadne dôkazy k tejto skutočnosti nepredložil. Súd zdôraznil, že pokiaľ aj žalovaná nepoprela doručenie predmetnej zásielky, bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa v súlade so závermi rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020. V ďalšom súd dôvodil, že právo veriteľa požadovať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je možné v súlade s § 53 ods. 9 najskôr po omeškaní troch mesiacov s úhradou splátky a súčasne v zhode s § 565 OZ do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky nasledujúcej po tomto trojmesačnom období omeškaniá, pričom v konaní nebolo zistené, aby bol zrealizovaný úkon zosplatnenia vo vzťahu k žalovanej, a ani okolnosť, že sa tak stalo do času najbližšej nasledujúcej splátky po uplynutí obdobia omeškaniá. Vychádzajúc zo zistenia, že pohľadávka banky voči žalovanej ako spotrebiteľke nebola v čase postúpenia splatná, konštatoval neplatnosť postúpenia pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ pre nesplnenie podmienok postúpenia vymedzených §92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ZoSÚ a z toho vyplývajúci nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, preto jeho žalobu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa §255 ods. 1 CSP konštatujúc, že procesne úspešnej žalovanej nevznikli žiadne trovy konania a neúspešný žalobca nemá na ich náhradu nárok.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/). Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, resp. rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolateľ zastával názor, že otázku doručovania listín predstavujúcich skutkovú okolnosť, súd neposudzoval v zhode s ustanoveniami §150, §151 CSP, keď považoval dlh žalovanej za nezosplatnený v dôsledku nepreukázania doručenia listiny o zosplatnení zo dňa 23.11.2017 žalovanej. Ako podstatné

hodnotil, že bolo zistené doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, čo je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 5Cdo/36/2020, pričom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu nebolo sporné. Uviedol, že pokiaľ bolo v konaní predložené podanie, ktorým postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, nemusí osobitne tvrdiť aj to, že predmetné podanie bolo odovzdané na poštovú prepravu, inak by to odporovalo základnej logike, keď postupca by si vyhotovil podanie iba sám pre seba. Za významné považoval, že otázka doručovania nebola protistranou popretá, preto mal súd vychádzať z nespornej skutočnosti, že postupca doručoval žalovanej vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti dlhu. K otázke hodnotenia týchto skutkových okolností poukázal na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávali názor, že bez procesnej aktivity protistrany spochybňujúcej doručenie písomnej výzvy neboli dôvody, aby súd žalobcom uvádzané skutkové tvrdenia popieral. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za zmätočné a nepreskúmateľné majúť za to, že súd prvej inštancie sa nedôsledne vysporiadal s argumentmi o nedoručení predmetnej výzvy, považoval za nepochybné, že úver bol riadne zosplatnený, teda pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie na žalobcu.

7. Žalovaná ostala v odvolacom konaní nečinná.

8. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd (§ 34 CSP), posúdil odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 9. novembra 2022 v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie Krajského súdu v Košiciach, miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle § 219 ods. 3 CSP.

10. Jednou zo základných podmienok úspešnosti žalobcu v konaní je existencia jeho aktívnej vecnej legitímácie vo vzťahu k predmetu sporu. Žalobcu musí tvrdiť a preukázať, že z hmotného práva mu vyplýva oprávnenie domáhať sa uspokojenia nároku v konaní na základe zákonom predvídaného a uznaného právneho dôvodu. Žalobca aktívnu vecnú legitímáciu preukazoval zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, na podklade ktorej mal nadobudnúť pohľadávku voči žalovanej od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s..

11. Podľa § 524 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. Ustanovenie § 92 ods. 8, upravené v štrnástej časti zákona o bankách nazvanej „ochrana klientov a bankové tajomstvo“, vymedzuje špecifické podmienky postúpenia vo vzťahu klienta, banky a tretej osoby, a svojou povahou ide o lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 524 OZ. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplývajú ako zákonné podmienky postúpenia a/omeškanie dlžníka viac ako 90 dní tj splatné pohľadávky s kvalifikovanou dĺžkou omeškania b/výzva banky na úhradu záväzku, c/ fakt, že klient neuhradil tento „omeškaný“ splatný peňažný záväzok vrátane jeho príslušenstva, s výnimkou,

že klient bol v omeškaní dlhšie ako jeden rok. Bez splnenia vyššie uvedených podmienok nemôže dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Z takto vymedzených predpokladov je tiež zrejmé, že predmetom postúpenia môžu byť len tie pohľadávky, ktoré zodpovedajú nesplácanému dlhu, a teda sú splatné.

14. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách týkajúce sa podmienok postúpenia pohľadávky je ustanovením kogentným, u ktorého z povahy veci ako lex specialis vyplýva, že sa od neho odchyliť nemožno. V prípade nespĺnenia osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.4.2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017).

15. Nie je sporné, že nárok vyplýval zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2015, na ktorú sa vzťahovali ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý zákon tiež vymedzoval v § 17 podmienky, za ktorých môže pôvodný veriteľ postúpiť pohľadávku z tejto zmluvy na iný subjekt.

16. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom od 23.12.2015, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa prechodných ustanovení §25 g ZoSÚ účinnom od 23.12.2015 ustanoveniami tohto zákona sa spravovali aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

18. Za situácie, ak žalobca tvrdil existenciu svojho oprávnenia domáhať sa žalobou uplatneného nároku voči žalovanému, ktoré oprávnenie mal nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení, bol povinný v konaní preukázať, že pohľadávka voči žalovanej sa stala pred postúpením v celosti splatnou v súlade s § 17 ods.1 písm.b/ ZoSÚ (nebolo sporné, že žalobca spĺňa podmienku veriteľského subjektu podľa § 17 ods.1 písm.a/ ZoSÚ), § 92 ods. 8 zákona o bankách. V okolnostiach sporu to znamenalo preukázať splnenie podmienok zosplatenia záväzku žalovanej v súlade s § 53 ods.9, § 565 OZ.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. V prípade, ak sa veriteľ rozhodne, že pre neuhradenie niektorej zročnej splátky spotrebiteľom využije právo požiadať spotrebiteľa o úhradu celého zostatku dlhu naraz, môže tak urobiť len ak uplynula lehota 3 mesiacov od splatnosti niektorej neuhradenej splátky (§53 ods. 9 OZ), upozornil dlžníka na možnosť využitia práva úver zosplatiť najmenej 15 dní pred využitím tohto práva (§53 ods. 9 OZ), a zároveň uplatní svoje právo do splatnosti splátky nasledujúcej po 3-mesačnom omeškaní so splátkou, pre ktorú dlh zosplatil (§ 565 OZ v spojení s §53 ods.9 OZ). Ak zákonodarca stanovil veriteľovi povinnosť upozorniť spotrebiteľa na to, že využije svoje právo na zosplatenie dlhu, je dôležité, aby túto povinnosť veriteľ splnil, z obsahu ktorého upozornenia musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 OZ a výslovné upovedomenie spotrebiteľa na možnosť vykonania práva veriteľa podľa § 565 OZ. Tento zákonom predpokladaný hmotnoprávny úkon veriteľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma má korešpondovať forme právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranné predčasné zosplatenie pohľadávky trpí vadami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch,

alebo nevychádza zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 OZ, alebo sa preukáže, že nebolo doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nemôže vyvolať zamýšľané právne účinky a veriteľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa.

22. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a obsahu spisu vyplýva, že žalobca v konaní preukázal splnenie podmienky upravenej v § 53 ods. 9 OZ, a to upozornenie žalovanej ako dlžníka na uplatnenia práva podľa § 565 OZ najmenej 15 dní pred jeho využitím, ako i doručenie výzvy banky ako pôvodného veriteľa na úhradu zosplatneného dlhu pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nebolo však preukázané, aby reálne došlo k uplatneniu práva veriteľa voči dlžníkovi podľa § 565 OZ na zosplatnenie, tj aby bola žalovaná ako dlžník preukázateľne vyzvaná na úhradu celého dlhu, tj aj nesplatených splátok dlhu pre porušenie povinnosti riadnej a včasnej úhrady splátok.

23. Pokiaľ žalobca tvrdil, že dlh sa stal splatným na základe listiny zo dňa 23.11.2017, ktorá je svojím obsahom oznámením o zosplatnení úveru ku dňu 23.11.2017, a obsahuje v tomto kontexte výzvu na zaplatenie celého zostatku dlhu, k uvedenému termínu by malo byť preukázané účinné prejavenie vôle veriteľa voči dlžníkovi, že žiada zaplatenie celého dlhu naraz, lebo len vo väzbe na prejav vôle voči dlžníkovi, tomuto zaniká právo na úhradu dlhu v splátkach a vzniká záväzok splniť celý dlh naraz. Zákon nestanovuje formálne náležitosti právneho úkonu veriteľa, ktorým uplatní právo podľa § 565 OZ, nepochybne však musí ísť o prejav vôle dostatočne určitý a zrozumiteľný do tej miery, aby bolo identifikovateľná požiadavka veriteľa podľa § 565 OZ, ako aj pohľadávka ktorej sa tento úkon týka, ktorý prejav vôle musí byť uplatnený u dlžníka, teda musí sa dostať do jeho dispozičnej sféry. Veriteľ znáša dôkazné bremeno o tom, že taký prejav vôle učinil, ako i o tom, že dlžník získal o prejavenej vôli (požiadavke na úhradu dlhu v celosti) vedomosť. V situácii, ak veriteľ prejav vôle realizoval písomne a odosielal poštou, účinky zosplatnenia by nastali v prípade, ak v lehote určenej § 565 OZ sa dlžník ako adresát zosplatnenia, mal možnosť oboznámiť s takým prejavom vôle veriteľa. Podľa § 45 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Je tak zrejmé, že adresát úkonu musí mať reálnu možnosť sa oboznámiť s obsahom úkonu, avšak už nezáleží na tom, či sa tak z objektívnych, či subjektívnych dôvodov na strane adresáta úkonu nestalo (obdobne Najvyšší súd SR 5Cdo/36/2020). Za situácie, ak žalobca napriek výzve súdu nepredložil dôkazom o tom, že žalovaná sa mohla s takým prejavom vôle veriteľa oboznámiť, nenastali jeho účinky tj účinky zosplatnenia. Len vyhotovenie listiny, v ktorej veriteľ prejaví vôľu podľa § 565 OZ nepostačuje na zosplatnenie dlhu, ak súčasne nie je vyhlásením dlžníka alebo obsahom listinných dôkazov preukázané aj to, že tento prejav vôle sa dostal do dispozície dlžníka. Na účely konania nebolo možné vychádzať z toho, že k zosplatneniu záväzku z úveru došlo na základe hypotetického predpokladu, že listina „Oznámenie o okamžitej splatnosti úveru“ bola žalovanej odoslaná a doručená, ako sa toho dovoláva žalobca.

24. Neopodstatnené sú námietky žalobcu o porušení zásad kontradiktórnosti konania so spotrebiteľom v zmysle § 150, § 151 CSP, pretože súd v sporoch s ochranou slabšej strany sporu skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti (NS SR 4Cdo/162/2020), teda v tejto súvislosti skúma aj existenciu podmienky splatnosti dlhu zo spotrebiteľského úveru pred jeho postúpením na iného veriteľa, bez ohľadu na existenciu námietok spotrebiteľa. Ak má súd pochybnosti o naplnení podmienok zakladajúcich právo veriteľa domáhať sa uspokojenia nároku proti spotrebiteľovi je oprávnený vyzvať ho na doplnenie skutkových tvrdení i predloženie dôkazov (§150 ods. 2, §295 CSP). V dôsledku informačného deficitu, ktorý je pre spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch obvyklý, musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. Z judikatúry Súdného dvora Európskej únie (C-40/08, C-618/10, C-243/08) vyplýva, že v spotrebiteľských sporoch je revitalizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia (porovnaj bod 26 rozhodnutia NS SR 4Cdo/162/2020). Niet sporu, že súd vytvoril žalobcovi procesnú možnosť na riadnu obranu svojich práv v súdnom spore, keď vyzval žalobcu na preukázanie doručenia listiny zo dňa 23.11.2017 „oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ žalovanej, na ktorú výzvu žalobca predložil doklady len o doručovaní listiny z 5.10.2017 podľa § 53 ods. 9 OZ a výzvu banky na úhradu dlhu pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách zo dňa 12.9.2018. Žalobca teda nepreukázal základný predpoklad platného postúpenia pohľadávky, ktorej sa v konaní domáha, a ktorým bola splatnosť postupovaného záväzku. V zmysle vyššie uvedeného zmluva o postúpení pohľadávok je podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ, § 92 ods. 8 zákona o bankách neplatná, teda žalobca nevstúpil do právneho postavenia pôvodného veriteľa zo zmluvy o úvere a jeho aktívna vecná legitimitácia v konaní nie je daná. Záver súdu, že žalobcovi nevyplýva z hmotného práva

oprávnenie domáhať sa plnenia voči žalovanej je preto vecne správne, z ktorých dôvodov bolo jeho rozhodnutie potvrdené včítane zákonom zodpovedajúceho výroku o náhrade trov konania.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s §255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní neúspešnému žalovanému nepatrí právo na náhradu trov, žalovanej nevznikli žiadne trovy konania o odvolaní, preto odvolací súd ich náhradu nepriznal žiadnej strane sporu.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).